

Γεωργίων και τον χαλιββίαν Κυβερνήτην, τὸν στοργικὸν πατέρα ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τὸν Ι. Μεταξά. Ὁ ἀποθεωτικὸς ἔορτασμός ὁ ὁποῖος συνεκλήθη ἐν ὅλοις τοῖς κατοίκους τῆς Θερακικῆς περιφέρειας, εἰναίπλεον ἡ δεικναιολογημένος, δεδομένῳ ὅτι τυγχάνουν γυνοῦσά τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ λατρίας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐν Θράκῃ σκαπανεῖ τῆς προόδου καὶ εὐθυμίας τῶν, τοῦ διακεκριμένου ἐκπροσώπου τοῦ νέου Κράτους, τὸν Ἰωαννοῦν Γενικὸν Διοικητὴν κ. Π. Κάρβαν καὶ τὸν λαμπρὸν διοικητικὸν ἐπιτελῆ, Γεν. Γραμ. τῆς Διοικήσεως κ. Ε. Καραντζῆν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΑΤΗΡ
 Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπεσφῆθη προχθές ἐνός ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων τεινῶν τῆς, ἐνός πραγματικῶς ὁσμιῶν καὶ ὑπερχου μερφώσεως Ἰεράρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μαρτυρίου καὶ Θεοῦ Ἀνθίμου. Ὁ μεταστάς ὑπέθεσε μίαν ἐξέχουσα ἐκκλησιαστικὴ φυσιογνωμία καὶ ἡ φωνὴ τῶν ὁρασί, ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς, ἀνεδείχθη ἐν τὸν μεταξὺ τῶν κερυραίων, πνευματικῶν πειρμένων τοῦ ἔθους. Ἡ ἀπύλεια τοιαύτου Ἰεράρχου εἰναι ὁ πρὸς ἑστανταπληρωτὸν κενὸν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ κληροῦ καὶ δικαιοῦς τὸ χριστιανικὸν κενὸν τῆς Κομοτηνῆς καὶ περιφέρειας μεταβυτάτα πένθους καὶ δύναντος ἀκροκοιουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν τοῦ θειοπνεύστου πνευματικῆς πατρὸς.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
 Τὸ συγκληθὲν ἐν Ἀθήναις Πανελληνίον Γεωργικὸν συνέδριον ἀπέτελεσε σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεωργικῶν πραγμάτων τῆς χώρας καὶ οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι θὰ προαγάγῃ σημαντικῶς πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ἐλαττωμένου γεωργικῆς ζητήματα. Ὁ Ἀγροτικὸς κόσμος χάρις εἰς τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως ἀπολαμβάνει ἡθὴ τῶν ἀγαθῶν μίας περσαστικῆς εὐεργετικῆς προσοχίας, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχε σημειωθῆ εἰς τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλωστε τὸ γεγονός ὅτι οἱ γεωργικοὶ ἀντιπροσώποι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἔορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς 4ης Αὐγούστου, ἐξεδηλώσαν κατὰ τὸν πλέον πανηγυρικὸν τρόπον τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, εἶναι ἀρκετὰ ἐνδεικτικὰ τῶν ἐπικρατησῶν σκέψεων καὶ συμπερασμάτων ἐπ' ἀγαθῇ τῆς γεωργικῆς τάξεως.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ
 Ἡ Θρακικὰ νεότης τὸ ἐδείξαν γιὰ μίαν ὁκόμεν φερόσῃν πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ μεγαλειώδους ἔορτασμοῦ τῆς ἱστορικῆς ἐπετείου. Ὅσοι ἐι λυγερῆς καὶ ὁμορφῆς Θρακικοὶ νεοὶ παρῆσαν εἰς τὰς γραφικὰς τῶν ἐθνικῶν χορῶν χερσὶ τῆς ἐνδύσεως αὐτῆς Ἑλληνικῆς γυνίξ, εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν στάδιον, δασκαλοὶ φαλαγγίται τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας μετ' ὁρρανοκοπὰς τῆς ἐπετείας, ἀπέσπασαν ὅλον τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ χειροκροτῆματα τῶν χιλιάδων τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐπισθῶν. Ἐὐγε τοῦ. Στὰ χροῦσὰ νεὶάτα τῆς Θρακίης εἴζει καθὲς ἑπῆινος ἀπὸ ἔλους μας.

μαρμόν καὶ τὸ χειροκροτῆμα τὸ τοῦ κοι. οὔ. Ἐκ δὲ τῶν Προσκόπων ὁμιλήσῃ ἐν ὀλίγων ἄλλ' ἐξαιρετικῶς πατριωτικῶν λόγων, ὁ ἄρχηγὸς τῶν κ. Ὁρρανοῦδάκης. Ἀκολουθῶν ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου περιορισμένη εἰς τὴν πόλιν ἐπαινήσῃ διὰ τὸν ἐμβληματῆρα. Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν κενυματογράφον «Ἀτικὸν» ἐδόθη δωρεάν διὰ τὸ κοινὸν κινή-

μαρμόν καὶ τὸ χειροκροτῆμα τὸ τοῦ κοι. οὔ. Ἐκ δὲ τῶν Προσκόπων ὁμιλήσῃ ἐν ὀλίγων ἄλλ' ἐξαιρετικῶς πατριωτικῶν λόγων, ὁ ἄρχηγὸς τῶν κ. Ὁρρανοῦδάκης. Ἀκολουθῶν ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου περιορισμένη εἰς τὴν πόλιν ἐπαινήσῃ διὰ τὸν ἐμβληματῆρα. Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν κενυματογράφον «Ἀτικὸν» ἐδόθη δωρεάν διὰ τὸ κοινὸν κινή-

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ
 Ἀξιότιμε κ. Ἀναπληρωτῶν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἀξιότιμε κ. Μέρμηρα, πανοσιολογίωτατε, ἀγαπῆτοι συμπελίται,
 Συμπληροῦνται σήμερον δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης ἡμέρας τῆς 4ης Αὐγούστου 1936,

Οἱ χαριτωμένες Θρακικοπολίτις ποὺ μετὰ τὴν ὥρασαν τοὺς ἑθνικὰς χοροὺς τῶν ἀπέσπασαν ὅλον τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπισθῶν καὶ τῶν χορῶν ἐπὶ τῷ Ἀθηναϊκῷ Σταδίῳ.

λά σημεῖα εἶχον ἀνιρηθῆ εἰκόνας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου Ι. Μεταξά. Εἰς τὰ κεντρικὰ σημεῖα τῆς πόλεως εἶχον στηθῆ μεγαλοπρεπεῖς ἀψίδες με φωτεινὰς ἐπιγραφὰς αἱ ὁποῖαι ἀνεγράφον «Ζήτω ὁ Βασιλεὺς, Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης, Ζήτω ἡ 4η Αὐγούστου» Τοιαῦτα ἐπιγραφὰ μικραὶ καὶ μεγάλα με εἰκόνας τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἶχον τοποθετηθῆ παντοῦ. Ὁ ὁλος ἔορταστικὸς διάκοσμος τῆς πόλεως προσέδιδε ἰδιαίτερον αἶγλην εἰς τὸν λαϊκὸν πανηγυρισμὸν τῆς ἱστορικῆς ἐπετείου. Τὴν ἑσπέραν τῆς 3ης Αὐγούστου ἡ πόλις παρουσίαζεν ἐξέχουσα φαντασμαγορικὸν θέαμα. Ὁ λαϊκὸς συναγεμῶς ἤρξισεν ἐνωρίτερα. Οἱ δόμοι κατεκλύοντο ἀπὸ χιλιάδων λαοῦ ὁποῖος ἐσπεύθε πρὸς τὸν Δημοτικὸν κήπον ἐνθα ἀπὸ μεταφῶνου ἐγένοντο οὐμίαι περὶ τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας καὶ τῶν Προσκόπων εἰς τὰς ὁποίας παρῆσαν ἐπὶ τῆς ὥρας τοῦ Ἰωαννοῦ κ. Ε. Καραντζῆς, αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ χιλιάδες κόσμου. Ἐκ

ματογραφικὴ παράστασις κατὰ τὴν ὁρίαν προεβλήθη ἡ μεγαλειώδης ταινία τῶν ἑθνικῶν ἑορτῶν καὶ αἰώνων σημασίας ἐξαρτηθῆ ἐπιτηχίαν τὸσον ἀλλ' ἀπ' ἑσῶς σήριγγο παρουσιάσῃ ὅσον καὶ σφραγιστῶν κόσμου. Τὰς ἐπόμενῃ 4ῃν Αὐγούστου κ. Κομοτηνῆ ἀφιπνίσθη μετὰ τὸν σημασιολόγον ἑορταστικὴν τῆς ὁψ. Ἄμα τῆ ἀνατολῆ τοῦ ἡλίου αἱ μουσικαὶ τῶν δήμου καὶ τῆς Φρουρῆς περὶ ἦλθον τὴν πόλιν παινίζουσαι τὸ ἔθωθινόν. Τὴν 10.30 π. μ. εἰς τὸν κήπον τοῦ ἡρώων τῶν πεόντων ἐψάλη δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ τοποτηροῦ τῆς ἑσῶς Μητροπόλεως κ. Παναρέτου ἐπὶ τῆ ἐπετείῳ τῆς 4ης Αὐγούστου εἰς τὴν ὁποίαν πλὴν τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Ε. Καραντζῆ παρῆσαν ἄτασαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί. Ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῆς ὁδοῦ Π. Ταλδάρη εἶχον παραταχθῆ τμήματα στρατοῦ καὶ περὶ τοῦ κήπου τοῦ ἡρώων τὰ περὶ τῶν διαφόρων ὁργανώσεων τῆς πόλεως μετὰ τῶν σημαίων καὶ

καὶ ἐκινῶντες νὰ καταστρεφῆ ἀπὸ τὰ κώματα τῆς ὀλοκρατικῆς ἀναορίας καὶ τῆς ἀνατρεπτικῆς ἐπιβουλῆς, κατέλυσε ἕνα ἄθλιον παρελθὸν καὶ συγκεντρώσας εἰς χεῖρας τοῦ ἑθνοῦ τῆς κρατικῆς ἐξουσίας ἤρξατο τῆς μεγάλης προπαθείας διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλληνικῆς Πιτιδος.

Δύο ἔτη παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τὸ ἔργον ποῦ ἐπετελέσθη εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ὑπῆρξε τόσον τεραστίον καὶ ἔσχαν τόσον βαθεῖαν ἀπήχησιν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὥστε τὸ ἔθωθς ὀλοκλήρον νὰ ἐορτάζῃ με ἐνθουσιασμὸν ἀκράτητον τὴν ἐπέτειον τῆς 4ης Αὐγούστου ὡς μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτάτας ἐθνικῆς ἐορτῆς.

Ἄλλα διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν τὴν σημασίαν καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐπελευθύνσης μεταβολῆς πρέπει νὰ εἰδῶμεν ἕνα γογγόν βλέμμα πρὸς τὸ ἐγγὺς παρελθόν, διὰ νὰ εἰδῶμεν εἰ ἤτο ἡ προαναγγουστιανὴ Ἑλλὰς καὶ τι εἶναι σήμερον.

Πρὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1936 τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος ἐσφραγίσθησαν ὀλοκράτα κώματα, μόνον σκοπὸν ἔχοντα τὴν διάπαντῆς μέρους, θεατικῆς καὶ ἀθρητικῆς, καταληψῆ τῆς ἐξουσίας. Ἐλείπε ἀπὸ τὸ πολιτικὸν ἄνθος ἡ ἀνωτέρα ἐκείνη πνοὴ ποῦ πρέπει νὰ διακρῆνη ὅσον ἔσχαν νὰ διευσθύνουν τὴν λαὸν καὶ μάλιστα λαὸν,

σιν μαρμαροῦ, ὁ γεωργός, ὁ ἐργάτης ἐμαστίζετο ἀπὸ τὴν ἀνεύθειαν καὶ τὴν δυστυχίαν, ἡ ἐθνικὴ ἐνότης ἐκινδύνευσεν ἀπὸ τὰ πολιτικὰ πάθη τὰ ὁποῖα ὑπεβούλιον τὰ κώματα καὶ τὸ χειρότερον ἐχάσαμεν ὅλην τὴν πίστιν ποῦ πρέπει νὰ ἔχη ὁ πολίτης εἰς τὸν τόπον τοῦ καὶ τὸ πεποιθμένα του. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἔχθος τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος, ὁ κομμουνισμὸς, κατορθώσας νὰ ἐπικτεῖνη τοῦ πλοκάμου του παντοῦ ἀνέμενε τὴν εὐθετον στιγμήν διὰ νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐρείπιον.

Τὴν ἀνέμενε ἀλλὰ δὲν ἦλθε. Μία μορφή ὑψῶθη αἰφνης, ἠπλωσε στιβιστῶν χεῖρα καὶ ἀνεχαίτισε τὸν ἐπερχόμενον ὄλεθρον. Μίαν νύκτα ἐκοῦτησαν τὰ τύμπανα τῆς νέας ἐθνεγερσίας. Σιδηρὰ θέλησις καθήλωσε τὰ μύοθαλα ὄργανα τῶν ἐξῶν προπαγανδῶν καὶ μεγαλόπνοους κραυγῆ ἐκάλεσε τὸν λαὸν εἰς νέους ἀγῶνας, εἰς τοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἀναγέννησιν. Ἡ μορφή, ἡ σιδηρὰ χεῖρ, ἡ μεγαλόπνοος κραυγὴ τοῦ Ἐθνικοῦ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Γενικὴ ἀποφικ τοῦ Σταδίου τῶν Ἀθῶν κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Βας Ἐπετείου τῆς 4ης Αὐγούστου, καθ' ἡν στιγμὴν αἱ χορευτικαὶ ὁμάδες ἐξ ὅλων τῶν περιφερειῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκτελοῦν ὠραίους τοπικοὺς χοροὺς μετὰ τὰς γραφικὰς τῶν ἐθνικῶν ἐνδυμασίας.

